

**עמ"ת 34909/10/23 - מדינת ישראל נגד יוסף עודה (עוצר) תושבי
או"ש**

23 אוקטובר 2023

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 23-10-34909 מדינת ישראל נ' עודה(עוצר)

לפני כבוד השופט עמי קובו
העוררת מדינת ישראל

נגד יוסף עודה (עוצר) תושבי או"ש
המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד מור שקים

ב"כ המשיב עו"ד איריס אהרוןוב ומתמחה עבד חאג' יחיא

המשיב הובא באמצעות VC- המשיב זהה על ידי באט כוחו

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הראשון לציון (כב' השופט העמיה ש' שטיין) מיום 22.10.23 אשר הורה על שחרורו של המשיב.

יציון כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של שהיה בלתי חוקית בישראל. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, הנאשם הוא תושב הארץ אשר החזיק באישור שהיה בישראל בין התאריכים 31.7.23 עד 26.1.24 בין השעות 08:00 עד 22:00. החל מיום 29.9.23 חול סגר בישראל. ביום 22.10.23 בשעה 02:23 שבה הנאשם בסמוך לתחנת דלק ברחובות.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה נגד המשיב בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בבקשתו נטען כי המשיב הוא תושב הרשות הפלסטינית אשר נכנס לישראל ללא אישורים ומבל' עבר את "המסננת הבטחונית". עוד נטען בבקשתו כי מדינת ישראל נמצאת עתה במלחמה שכבר גבתה מאות קורבנות, ומשכך אוכלוסיית השוהים הבלתי חוקים מהווה סיכון ממשועוטי לביטחון הציבור.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או"ש
© verdicts.co.il

בית משפט השלום התייחס לכך שלמשיב היתר שהיה בישראל במועד הרלוונטי בין השעות 08:00 עד 22:00, וכך שאי לחובתו עבר פלילי, והורה על שחרור המשיב בערביות של התביעות בסך של 7,500 ₪, חתימת ערבי צד ג' ישראלי בסך של 7,500 ₪ אשר יכול שתיחתום בתחנת המשטרה, והפקדת מזומנים בסך של 1,000 ₪.

לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים ולאור העורות בית המשפט, הסכימה ב"כ המבקשת,עו"ד מור שקים, לאור הנسبות הייחודיות של המקרה שבו המשיב החזיק בהיתר שהיה בישראל כדי לשעות מסוימות, ומכאן שעבר את "המסננת הבטחונית", שלא לעמוד על מעצחו עד תום ההליכים, ולהסתפק בהחומרת הערביות. ב"כ המשיב,עו"ד איריס אהרוןוב, הסכימה אף היא להכבדת הערביות, אם כי ביקש שאף הן תהינה בפרופורציה לנسبות המקרה.

ביום 7.10.23 פתח ארגון החמאס במתקפה רצחנית על מדינת ישראל. מציאות חימנו התהפהча באחת. בעקבות זאת, אין עורין על כך שמדיניות המעצרים, ואף הענישה, כלפי/Shuvim צריכה להשתנות אף היא. גם פסיקת בית המשפט העליון בהלכת קונדוס (בש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (4.11.13)) מכירה בכך שניינו הנسبות, עשוי לחיבב שניוי מדיניות. لكن, אם ברירת המחדל קודם לכך בעניינים של/Shuvim בלתי חוקיים הייתה של שחרור,icut עליה להיות של מעצר. נקודת האיזון השתנתה. שינוי המצב הבטחוני מחייב את הקשה מדיניות המעצרים כלפי/Shuvim בלתי חוקיים, ואף כלפי אלה שנכנסו לישראל לצרכי עבודה בלבד. עם זאת, גם מדיניות חדשה של הקשה, מחייבת התביעות לנسبות הפרטניות של כל מקרה ו מקרה, ולא ניתן לקבוע כלל אחד לגבי כל השוהים בלתי חוקיים, מבלי לבחון כל מקרה לגופו. בעניין זה יש להבחן, למשל, בין תושב עזה לתושב א"ש, בין מי שיש לחובתו עבר פלילי או בטחוני למי שאין לחובתו עבר פלילי/בטחוני כלשהו, בין מי שהוא בגין קטין, בין מי שיש ברשותו היתר לשעות מסוימות או לאזרחים מסוימים, למי שאין ברשותו היתר כאמור, בין מי שביבוע נלוות למי שלא ביצע עבירות נלוות ועוד. בסופה של דבר, יש לישם מדיניות מעצרים חדשה של הקשה, אך תוך בחינה פרטנית של כל מקרה ו מקרה. כפי שציין כב' השופט ח' טריס (עמ"ת (מח' מרכז) 23771-10-23 **מדינת ישראל נ' עמראן** (17.10.23) "אם יש סיכון - אין התלבטות". עינתי אף בהחלטתו של כב' השופט קרשן בעמ"ת (מח' מרכז) 26204-10-23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.10.23), ואף הוא, במקביל לקביעתו כי נדרש מדיניות מחמירה וגורפת של מעצר שוהים בלתי חוקיים, התייחס באופן פרטני לכך שאותו שווה אשר הובא לפני היה קטין.

בכל מקרה, גם כאשר בית המשפט משחרר CUT שוהים בלתי חוקיים, מדיניות קביעת הערביות אף היא צריכה להיות מחמירה יותר מאשר טרם ה-7.10.23, וזאת כדי להבטיח את התיאצבות הנאים לדין בבית המשפט, וזאת אף בהתייחס למединיות הענישה העדכנית, שגם היא הוחמרה בימים אלה (ראו עפ"ג (mach' b'sh) 31211-10-23 **מדינת ישראל נ' אלנגר** (22.10.23)). במקרים שבהם לא עולה בידי הנאים לעמוד בערביות, כמו גם במקרים שבהם הם נעזרים עד תום ההליכים, בית משפט השלום מאפשרים להם, בהתאם לנוהלים ולהנחיות, לסיים את התקין העיקרי בהקדם, כך שמננע מצב שבו תקופת מעצרם תעלה על המאסר הצפוי להם.

במקרה הנוכחי, סבורני שיש לכבד את הסכמת הצדדים, ובנסיבות הייחודיות של המקרה, שבין המשיב החזיק בידי אישור כניסה לישראל לחלק משעות היממה, והוא עבר את בדיקת גורמי הבטחון, ובשים לב לשינוי המדיניות בעקבות המלחמה, יש להורות על הכבדת משמעותית של הערביות שנקבעו על ידי בית משפט השלום.

בשולי הדברים אצין כי בית משפט השלום הורה על עיכוב ביצוע החלטתו למשך 24 שעות בלבד, ולא למשך 48 שעות בהתאם לסמכוות הקבועה בחוק, וזאת ללא הנמקה כלשהי. סבורני כי ראוי היה שבית המשפט ינמק את ההחלטה לדוחות את בקשת המבוקשת לעיכוב ביצוע למשך 48 שעות הגשת הערר, וככל שלא קיימת הנמקה מתאימה, ראוי היה להעניק את עיכוב הביצוע המבוקש.

אשר על כן, אני מקבל את העrar ומורה כי המשיב ישוחרר בתנאים הבאים:

- .1. חתימה על התcheinבות עצמית בסך של 7,500 ₪.
- .2. חתימת ערבי צד ג' ישראלי בסך של 7,500 ₪, אשר יאושר על ידי בית משפט השלום.
- .3. הפקדת מזומנים בסך של 5,000 ₪.

היה והמשיב לא עומד בתנאי השחרור, יבוא לדין בבית משפט השלום, באמצעות הייעודות חזותית, ביום 25.10.23 בשעה 11:30.

השב"ס מתבקש לאפשר למשיב להוציא מטלפון הנייד השיר לו, שנמצא בפיקדון שבב"ס מספרי טלפון לצורך התקשרות עם ערבי צד ג' וכן שיחות טלפון.

פרוטוקול זה ישמש כפקודת שחרור/מעצר.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשפ"ד, 23/10/2023 במעמד הנוכחים.

עמי קובי, שופט